

ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Kærborg), at ogsaa jeg mener, at Invalideraadets naturlige Stilling er en Appeldomstols, og at en vidtgaende Samvirken med Hensyn til Fastsættelse af Erstatninger og deslige ikke kan være ønskelig ved de to Institutioner, medens det derimod er ganske paa sin Plads, at alle i retslig Henseende tvivlsomme Spørgsmaal kan appelleres til Invalideraadet.

Hvad det Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem ogsaa berørte, Etableringslaan til Invaliderne, da er det et Spørgsmaal, der er under Overvejelse. Det vil her dreje sig om Laan af den sønderjydske Laanekasse. Der blev i sin Tid stillet 10 Mill. Kr. til Raadighed for denne, og af disse Midler er en Del kommet tilbage. Nu tror jeg ikke, det kan være forsvarligt at udvide dette Beløb, jeg tror, man maa blive ved det, som det er. Hvad der derimod nok kunde være Tale om, men hvad der naturligvis ikke kan ske uden Lovgivningsmagtens Samtykke, er at stille en Del af de Beløb, der kommer tilbage, til Raadighed for andre Formaal. Som det høje Ting ved, foreligger der her et Forslag om en Anvendelse af Laanekassens tilbagebetalte Midler med Hensyn til Sammenlægning af sønderjydske Ejendomme. Jeg er ogsaa i Færd med Overvejelser af, hvorvidt man kan inddrage dette derunder. Det vil ikke blive ganske let, naar man skal holde sig indenfor samme Ramme, men jeg nærer i høj Grad Interesse for det Formaal, det ærede Medlem har nævnt, og vil meget gerne medvirke dertil indenfor Mulighedernes Grænse.

Til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), der jo er særlig sagkyndig paa dette Omraade, vil jeg sige, at jeg paaskønner hans Resignation netop under Hensyn til denne Kendsgerning. Der er kun een af det ærede Medlems Bemærkninger, som jeg ikke kan lade gaa uomtalt hen. Det ærede Medlem sagde, at Bestræbelserne i Folketingets Udvalg var særlig gaaet ud paa at bringe Overensstemmelse til Veje mellem denne Invalidelov og den øvrige Invalidelovgivning. Det tror jeg ikke, man kan sige just har været et særligt Formaal for Folketingets Bestræbelser, og det sagde jeg heller ikke. Jeg udtalte, at det havde været Regeringens Ønske at bringe saa megen Overensstemmelse til Veje som muligt, men det var ikke naaet i det fulde Omfang, som Regeringen havde ønsket. Det er netop Folketingets Udvalg, der har indført forskellige Regler, som ikke er i Overensstemmelse med den gældende Miitær-

invalidelovgivning. Jeg skal saaledes paa ny minde om, at det var Folketingets Udvalg, der strøg Trangsbestemmelsen, som ellers er grundlæggende for vor almindelige militære Invalidelovgivning.

Steincke: Jeg forstaaer den højtærede Finansministers sidste Bemærkning saaledes, at han ved den almindelige Invalidelovgivning mener den, som jeg mener er den ualmindelige Invalidelovgivning; thi i Invalideforsikringsloven er netop enhver Trangsbestemmelse strøget (*Finansministeren* [N. Neergaard]): Den militære Invalidelovgivning!).

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1587).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914. (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1915).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Fra Folketinget er hertil oversendt Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914. Det høje Ting vil kende dette Lovforslag, idet det i de senere Aar har foreligget aarlig. Meningen med denne Lov har